



การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

The development of the Yanee epic 11 writing skill practicemathayom suksa one students of Municipality 2 WadKaphang Surin school Meuxng, Trang Province.

ชญาณ์ทัต เอี่ยวเรืองสุรติ^{1*}, กชกร ฮกทา² และ เกียรติสุตา ชูประสิทธิ์³
Chayathat Aiewruengsurat^{1*}, kodchakorn Hokta², and Kiatisuda Chuprasit³

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Full-time lecturer in the Thai Language for Business Communication Program, Faculty of Education and Arts, Hatyai University

² นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² students of Bachelor of Education Program in Thai Language , Faculty of Education and Liberal Arts Hatyai University

³ ครูชำนาญการพิเศษ หมวดภาษาไทย โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

³ Specialized Teacher Thai language category Municipal School 2 (Wat Kaphang, Surin) Mueang District, Trang Province

* Corresponding author, E-mail: chayathat@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง สูงกว่าก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 โดยการสร้างสื่อการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอ จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 แผนการจัดการเรียนรู้ การแต่งโคลงสี่สุภาพ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การแต่งกาพย์ยานี 11 เป็นสื่อการเรียนหนังสือเล่มเล็กเรื่องกาพย์เห่ชมจังหวัดตรัง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 83/86.66 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทักษะทางการเรียนการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งกาพย์ยานี 11 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะ / การแต่งกาพย์ยานี 11 / กาพย์ยานี 1

Abstract

The purposes of this research were to compare the achievement of Yanee poem writing skill of students before and after learning by using the Yanee Poetry Writing



Practice Skill of Mathayomsuksa 1 students at Tessaban 2 School (Wat Ka). Phang Surin, Mueang District, Trang Province, higher than before studying In order to compare the achievement of Yanee poetry writing skill by creating the Yan Yan poem writing medium of mathayom suksa 1 students, Municipality 2 School There were 30 participants. The duration of the experiment was 4 weeks The research instruments were Skill training for making an epic Yanee 11 Learning Management Plan The test of the achievement of writing epic Yanee 11 is a learning media booklet entitled Phak Heem, Tran 8618jk-v'[mihvpdiv'z^hc9j'g Province Data analysis uses the average (X) standard deviation (S.D) and t-test dependent. The results showed that The Yanee Poem 11 Writing Composition Practice Skill of Mathayom Suksa 1 students with efficiency 83 / 86.66 is in accordance with the standard criteria. The achievement in learning skill in composing the poem Yanyan 11 of the mathayom suksa 1 students after studying by using the practice practice in Yanee epic 11 was significantly higher than before learning at the .07 level.

Key words: Skill training / Composing of the Yanji 11

บทนำ

ความสำคัญของการแต่งกลอน ในภาษาไทยมีการเรียบเรียงถ้อยคำเป็นจังหวะ มีสัมผัสคล้องจองกันเป็นคำประพันธ์ที่เรียกว่า บทร้อยกรอง ซึ่งมีความไพเราะมาก ดังที่ บุญเหลือ ใจโน (2555 : 1) กล่าวว่า คำประพันธ์ไทยหรือบทร้อยกรองไทยนั้นมีความงดงาม เพราะการสรรหาถ้อยคำมาเรียงร้อยให้ประณีตจนเกิดความไพเราะตามควรแก่เหตุการณ์นั้น ๆ ใช้สื่อความหมายที่ได้อารมณ์อย่างลึกซึ้งทั้งยังมีส่วนช่วยให้จิตใจนุ่มนวลอ่อนโยน ฮึกเหิม เศร้าโศก สะเทือนใจ ไปตามถ้อยคำอันประกอบด้วยสุนทรียรส นั้น ๆ ไปด้วย และบทร้อยกรองยังมีคุณค่าต่อผู้แต่ง ดังที่ นภลัย สุวรรณธาดา (2547 : 41-24) กล่าวว่า คุณค่าของร้อยกรองมีต่อผู้แต่งดังนี้ ประการที่หนึ่ง คุณค่าทางจิตใจ คือการได้พรรณนาอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน อารมณ์ของกวี ถ้า แสดงออกในรูปแบบทางสติปัญญา กล่าวคือ ผู้แต่งได้ใช้สติปัญญาใช้พิจารณาในการเขียนซึ่งต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลให้เพียงพอ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความคิด ให้แก่ผู้เขียน ประการที่สอง คุณค่าทางสังคม เมื่อผู้เขียนประสบความสำเร็จในการเขียนบทกวี จะเกิดความมั่นใจในความสำเร็จ นั้นทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพมั่นคง เกิดความกล้าที่จะสร้างผลงานต่อไป ได้การยอมรับจากสังคมและประการสุดท้าย คุณค่าทางการสื่อสาร คือทำให้กวีสามารถเล่าเรื่องราวหรือถ่ายทอดความในใจสู่ผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ชม โดยผ่านสื่อต่างๆ

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของบทร้อยกรอง ซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญาทางภาษาและมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงกำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บทร้อยกรองตามวัยที่เหมาะสม โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่คำคล้องจอง กลอนสี่ กาพย์ยานี 11 กลอนสุภาพ โคลงสี่สุภาพ ร่าย และฉันท์ตามลำดับและยังกำหนดคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11



ดังนั้นครูภาษาไทยจึงมีบทบาทสำคัญที่จะต้องถ่ายทอดความรู้เรื่องการแต่งกาศพยานี 11 ให้ นักเรียนมีความรักในวรรณศิลป์เพิ่มขึ้นและชอบที่จะเรียนวิชาภาษาไทยรักวิชาภาษาไทย และรักครู ภาษาไทยมากขึ้น แต่ปัญหาการสอนการแต่งกาศพยานี 11 นั้น เป็นเรื่องยากและเป็นปัญหาสำคัญสำหรับ ครูภาษาไทยที่ควรแก้ไข เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการแต่งคำประพันธ์นั้นยากไม่มีความจำเป็น ในชีวิตประจำวัน หรือมองว่าตนเองไม่มีความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ จึงทำให้นักเรียนเกิดความ เบื่อหน่ายในการเรียนการแต่งคำประพันธ์ อาจมีผลมาจากผู้เรียนขาดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจใน การแต่งคำประพันธ์ และหากครูผู้สอนไม่เข้าใจเนื้อหาและวิธีถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนจนสามารถแต่ง คำประพันธ์กาศพยานี 11 ได้ ก็จะทำให้ การเรียนการสอนเรื่องการแต่งกาศพยานี 11 ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่หลักสูตรกำหนด มีนักการศึกษาได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์กาศพยานี 11 หลายท่าน และ ได้นำเสนอปัญหาของการแต่งคำประพันธ์กาศพยานี 11 เช่น ชรินทร์ เนืองศรี (2551: 3) กล่าวถึง สภาพปัจจุบัน นักเรียนมีความสนใจด้านร้อยกรองน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโอกาส ที่จะใช้มีน้อยมาก การพูดตอบโต้กันระหว่างชายหญิงก็ไม่นิยมใช้ภาษาร้อยกรองเนื่องจากค่อนข้างจะดูล้าสมัยไม่ทัน เหตุการณ์ และสังคมเปลี่ยนแปลงไป

การสอนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้อง ฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งทักษะการเขียน เป็นการแสดงออกที่สำคัญแทนคำพูดนอกเหนือ ไปจากประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในการเรียนการสอน เกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อบันทึก เพื่อรวบรวมถ้อยคำของครูของเพื่อนหรือวิทยากรเพื่อรายงาน หรือย่อสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง และเพื่อเขียนตอบปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะการเขียนคำตอบในเวลาทดสอบ นับว่า เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นการเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ จากปัญหาที่กล่าวมาผู้ศึกษาจึงคิด ว่าแบบฝึกเสริมทักษะเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถ นำมาใช้ในการเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์ กาศพยานี 11 ได้ดี เพราะแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนชนิดหนึ่งที่ทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการเรียนรู้ เป็นประโยชน์ต่อ การพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอน คือเป็น เครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ สามารถวัดผลและประเมินผลการเรียนช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้า หรือข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน ดังที่ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545) มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา และได้กล่าวถึงสื่อการสอนไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความ สามารถที่จะเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลง บทบาทจากการเป็น ผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหา ความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆและให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ สร้างสรรค์ความรู้ ของตน สอดคล้องกับ ชรินทร์ เนืองศรี (2551: 1) ที่ตระหนักถึงความสำคัญของการ เขียนร้อยกรอง ส่งเสริมให้นักเรียนได้เขียนร้อยกรองอย่างสร้างสรรค์ โดยคิดหาวิธีสอนและเครื่องมือที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อฝึกฝนการเขียนของนักเรียน จึงสร้างชุดฝึกการเขียนร้อยกรองเฉพาะกาศพยานี 11 สารระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เช่นเดียวกับ จรินทร์ งามแมน (2553: 5-6) ได้กล่าวว่า แบบฝึก เป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการฝึกทักษะให้นักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจ ไม่เบื่อหน่าย เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเพิ่มความพยายามมากขึ้น ในส่วนของครูนั้นว่า มีประโยชน์มาก เพราะ



แบบฝึกช่วยประหยัดเวลา แรงงาน ครูสามารถใช้แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับประเมินผลการเรียนทำให้ทราบพัฒนาการด้านทักษะการแต่งกายยานี 11 ของนักเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญเรื่องการแต่งคำประพันธ์ จึงได้บรรจุ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา ที่ว่าด้วยการแต่งคำประพันธ์หรือบทร้อยไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาอย่างเข้าใจและฝึกฝนจนแต่งบทร้อยกรองได้สำหรับในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต้องเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 37)

โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดกะพังสุรินทร์) มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีทักษะการใช้ภาษาไทยและมีนิสัยรักการอ่าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์และส่งเสริมสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพในปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง เรื่องการแต่งกาพย์ยานี 11 ในการสอนผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ผลปรากฏว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 20 คนและมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 30 คน จากการวิเคราะห์สาเหตุพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จดจำฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 ไม่ได้ ประกอบกับหนังสือเรียนที่ใช้ในปัจจุบันมี แบบฝึกเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการฝึกทักษะให้แก่ นักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจไม่เบื่อหน่าย เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเพิ่มความพยายามมากขึ้น ในส่วนของครูพบว่า มีประโยชน์มาก เพราะแบบฝึกช่วยประหยัดเวลา แรงงาน ครูสามารถใช้แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับประเมินผลการเรียนทำให้ทราบพัฒนาการด้านทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 จำนวนน้อย จึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านการแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ให้ประสบความสำเร็จได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีที่จะพัฒนาทักษะการเขียนบทร้อยกรองให้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างและใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกาพย์ยานี 11 สูงขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อนวัตกรรมที่จัดทำขึ้นตามความเหมาะสมของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นประโยชน์แก่นักเรียนที่จะได้พัฒนาการแต่งกาพย์ยานี 11 ให้ดีขึ้น อีกทั้ง ยังเป็นการรักษาและสืบทอดลักษณะคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของไทยเอาไว้ให้ยั่งยืนต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 โดยการสร้างสื่อการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรังให้ได้ประสิทธิภาพ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดย



ใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงขึ้น และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 โดยการสร้างสื่อการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองจังหวัดตรังจำนวน 128 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองจังหวัดตรัง จำนวนนักเรียน 30 คนได้มาจากวิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 5 แผนและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนเรื่องการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมืองจังหวัดตรังรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 5 แผน ได้แก่ 1.1) แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำคล้องจอง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 1.2) แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สัมผัสสระ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 1.3) แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สัมผัสอักษร ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 1.4) แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ฉันทลักษณ์กาพย์ยานี 11 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 1.5) แผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง แต่งกาพย์เห่ชมจังหวัดตรัง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 2.) แบบทดสอบกิจกรรมวัดผลการเรียนรู้เรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 จำนวน 3 ชุดได้แก่ 2 1) ชุดที่ 1 เรื่อง คำคล้องจอง 2.2) ชุดที่ 2 เรื่อง สัมผัสสระ 2.3) ชุดที่ 3 เรื่อง สัมผัสอักษร 2.4) ชุดที่ 4 เรื่อง กาพย์เห่ชมจังหวัดตรัง

3. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 จำนวน 20 ข้อ พบว่า องค์กรประกอบหลักมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .83-.86.66

4. การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์องค์ประกอบคะแนนมาตรฐานควรสูงกว่า .16

5.การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปผลการทดลอง ดังนี้ 1) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรังตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) การวิเคราะห์หาค่าสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 87.33

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปและนำเสนอตามลำดับ ดังนี้ 1) หลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 30 คน 2) ก่อนเรียน



ด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุด 7 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 11.63 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.14 และหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 20 คะแนน คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 17.46 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.40 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนานั้นมีประสิทธิภาพสูงมีผลมาจากการปรับปรุง และตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนที่จะนำมาใช้กับนักเรียน อีกทั้งแบบฝึกยังมีเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีความน่าสนใจ เหมาะกับผู้เรียนที่จะนำมาใช้ทบทวนได้ จึงทำให้แบบฝึก มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เหมาะกับผู้เรียนที่มีปัญหาและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อ การแต่งกาพย์ยานี 11 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กาพย์ยานี 11 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แบบฝึกทักษะมีการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการสร้างแบบฝึกทักษะที่ถูกต้องผ่านการตรวจสอบและประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะจากครูพี่เลี้ยง มีการปรับปรุงแก้ไข จนได้แบบฝึกทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพ แบบฝึกทักษะแต่ละตอนมีคำชี้แจงการใช้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่ต้องการฝึกฝน ซึ่งเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีกิจกรรมทบทวนความรู้ และมีแบบทดสอบพร้อมเฉลย นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยอาศัยสื่อการเรียนรู้ที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เกิดการทำงานอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนให้สูงขึ้นจึงทำให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับกานต์วี เกิดสมศรี (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องแบบฝึกเสริมทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 87.16 / 80.47 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สอดคล้องกับชรินทร์ เนืองศรี (2551: 82) พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนร้อยกรอง “กาพย์ยานี 11” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ค่าประสิทธิภาพ 86.66/80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ จรินทร์งามแมน (2553: 95-96) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ได้ค่าประสิทธิภาพ 84.03/89.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากนักเรียนทำแบบฝึกทีละขั้นตอนตามลำดับความยากง่ายทำให้นักเรียนไม่เกิดความวิตกกังวล เป็นการประมวลความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา ไพราม (2556: 63) ศึกษาผลการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกาพย์ยานี 11 ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.19/83.77 เนื่องจากแบบฝึกทักษะสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ จากผลการศึกษาค้นคว้า



สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนานั้นมีประสิทธิภาพสูงมีผลมาจากการปรับปรุง และตรวจสอบจากผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะนำมาใช้กับนักเรียน อีกทั้งแบบฝึกยังมีเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีความน่าสนใจ เหมาะกับผู้เรียนที่จะนำมาใช้ทบทวนได้ จึงทำให้แบบฝึก มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เหมาะกับผู้เรียนที่มีปัญหาและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อ การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า หลังจากทีนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กาพย์ยานี 11 สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียนภายใต้กระบวนการปฏิบัติและการฝึกฝน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น และวิเคราะห์เป็น ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีคุณภาพและมีความภาคภูมิใจกับความสำเร็จในการทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะนำไปสู่การพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสามารถนำไปสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับ กานต์รวี เกิดสมศรี (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 1.59 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยแบบฝึก ร้อยละ 21.98 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์การ เรียนหลังใช้ แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชรินทร์ เนืองศรี (2551: 79) พัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนร้อยกรอง “กาพย์ยานี 11” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน มีค่าอำนาจจำแนก .22 - .54 ค่าความยากตั้งแต่ .37 - .78 และความเชื่อมั่น 0.89 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รวีวรรณ พวงสมบัติ (2553: 106) ที่ได้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้โครงงาน เรื่องกาพย์ยานี 11 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับร้อยละ 62.66 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าและมีพัฒนาการทางการเรียน จรินทร์ งามแมน (2553: 92) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนคำประพันธ์ของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้แบบฝึกการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาราด้านพบว่าความสามารถในการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 ด้านฉันทลักษณ์อยู่ในระดับสูงส่วนด้านเนื้อหาในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง กาญจนา ไพราม (2556: 62) พัฒนาการใช้แบบฝึกทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 กลุ่มสาระภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกแต่งต่างกับก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากแบบฝึกสามารถเพิ่มทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ให้นักเรียนได้ฝึกฝนและทำซ้ำด้วยตนเอง ประกอบกับความน่าสนใจของเนื้อหาและภาพประกอบ ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องเป็นระบบ อีกทั้งแบบฝึกที่ใช้ มีเนื้อหาที่เหมาะสม และไม่ยากจนเกินไป นักเรียนได้ฝึกทักษะตามลำดับขั้นตอน ตามกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำให้เกิดความสุขในการเรียน การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง จนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จากผลการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะแตกต่างกัน โดยมีค่าการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นถึง 29.17 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ที่ดีขึ้นมาก เนื่องจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ



ที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาทักษะการแต่งกายพยานีตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก และการได้รับคำชมเชย การให้กำลังใจ รวมถึงจะต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกความสนุกสนาน เช่นการใช้เกม การใช้สื่อการสอนอื่นๆ ร่วมกับการใช้แบบฝึกด้วยจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุข และสนุกกับการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์กวีพยานี 11

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องการแต่งคำประพันธ์กวีพยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดกะพังสุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากชุดฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กวีพยานี 11 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนอยู่ในระดับดีเพื่อให้ออกมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการนำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์กวีพยานี 11 ดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ในการทำแบบฝึกทักษะไม่ควรกำหนดเวลาให้นานเกินไป ควรให้นักเรียนฝึกทักษะหลังจากนักเรียนได้เรียนวิชาการต่าง ๆ เสร็จแล้ว เพราะแบบฝึกทักษะจะช่วยให้นักเรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียดและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ห้องเรียนควรมีบรรยากาศที่น่าเรียนรู้ เอื้อต่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข
3. ครูผู้สอนควรเตรียมตัวล่วงหน้าทุกครั้ง เพื่อมิให้เกิดความผิดพลาด และจะต้องเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้พร้อมก่อน
4. สนับสนุนให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก โดยที่ครูผู้สอนให้การชมเชย ยอมรับ นักเรียนที่มีความตั้งใจ และความพยายามที่จะเรียนรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีมีการปฐมนิเทศก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และในช่วงชั้นอื่น ๆ ด้วย
3. ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการนำคำไปแต่งประโยค การแต่งเรื่องจากภาพ การบูรณาการการคิดวิเคราะห์กับกลุ่มสาระอื่น ๆ เป็นต้น
4. ควรมีการรวบรวมกิจกรรมที่เหมาะสม สำหรับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะทั้งกิจกรรมที่ทำเป็นงานรายบุคคล งานคู่ หรืองานกลุ่ม เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าและนำไปใช้ประโยชน์สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. สืบค้นจาก <http://math.ipst.ac.th>. วันที่สืบค้น 29 กันยายน 2562.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.



- กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **ความสำคัญของการสอนภาษาไทย**. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2559 จาก <http://www.moe.go.th2moe/th/new/detail.php?>
- กาญจนา ไพราม. (2556). รายงานผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการตางบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนหนองบัวระเหววิทยาคาร อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ.
- จรินทร์ งามแก่น. (2553). **การพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภลัย สุวรรณธาดา. (2547). ความรู้เบื้องต้นทางการประพันธ์. ในเอกสารการสอน ชุดวิชาภาษาไทย 2 : การประพันธ์ไทย (หน้า 31-43). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- บุญเหลือ ใจมโน. (2551). การแต่งคำประพันธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.